

از شاملو تا شیرین دانشور!

عبدالجواد موسوی
شاعر و روزنامه‌نگار

خانم جوانی در یکی از همین شبکه‌های فارسی‌زبان و نه لزوماً ایرانی ظاهر می‌شود و با اعتمادبه‌نفسی حیرت‌آور از نفوذ چپ‌ها در تاریخ ایرانی و خیانت آن‌ها به ایران سخن می‌گوید و در نهایت برای اثبات سخنان حکیمانه‌اش مثال هم می‌زند؛ شاملو و شیرین دانشور! همین که این دو بزرگوار را کنار یکدیگر می‌نشانند، گواهی است بر فضل و دانش عمیق و گسترده‌اش، اما شیرین دانشور از کجا پیدایش شد؟ می‌توان گفت، شیرین همان سیمین است و این اشتباه صرفاً یک لغزش زبانی است. لغزشی که ممکن است همه ما در مواقعی به آن دچار شویم اما حقیقت این است که ماجرا به یک لغزش زبانی صرف محدود نمی‌شود. این چپ‌ستیزی افراطی و شاید بهتر است بگوییم، ناآگاهانه و مقلدانه مدت‌هاست بهانه‌ای شده برای اظهار فضل عده‌ای متظاهر که نمایش آگاهی را بدل از آگاهی گرفته‌اند. در این که بخش اعظمی از چپ‌ها در ایران با هویت و تاریخ ایرانی بیگانه بودند و تحت‌تأثیر روشنفکری غالب در همسایه شمالی و بعدها اروپا و آمریکای لاتین برای مردم خودشان نسخه می‌پیچیدند، هیچ شکی نیست. بخشی از رفتار چپ‌ها از جمله اصرارشان بر مبارزات کارگری، آن هم در سرزمینی که هنوز کارخانه درست و درمانی در آن وجود نداشت یا صرف وجود جنگل در شمال ایران را سیراماسترا فرض کردن، خود را در قد و قامت فیدل کاسترو و چه‌گووارا دیدن و مهم‌تر از همه ضدیت‌شان با عدم فقه‌شان از کارکرد مفاهیم مذهبی و دینی در جامعه ایرانی، همیشه قابل نقد بوده و هست. همچنین عدم درک صحیح آن‌ها از توسعه و مدرنیته و دمیدن در روحیه مخالف‌خوانی در هر شرایطی و کلی موارد دیگر، با این همه به‌نظر می‌رسد این چپ‌ستیزی بیش از این که از سر خوردن و تأمل باشد، هم یک جور هالی‌وود شده است، هم ریشه در یک سری جریان‌های سیاسی دارد که خطرشان از جریان چپ به مراتب بیشتر است. چرا که چپ با همه ضرر و زیان‌هایی که برای این سرزمین داشت، دست کم انبوهی از زیبایی را با خود به ارمغان آورد و گنجینه‌های گرانبهایی از شعر، موسیقی، ادبیات و نقاشی را به تاریخ این سرزمین افزود. این چپ‌ستیزان مقلد و بی‌دانش اما نه‌تنها جایگزینی برای آنچه با آن مخالفت می‌کنند ندارند، بلکه ذهن و زبان‌شان از هرگونه زیبایی و صداقتی تهی است. اگر چپ‌زدگی مقلدانه را صورتی از غرب‌زدگی بدانیم، صرف گفتن این که وضع موجود حاصل اندیشه‌های چپ است و ای کاش ما از اول به بازار و سرمایه‌لیک می‌گفتیم و از فرق سر تا نوک پا فرنگی می‌شدیم، روی دیگر سکه غرب‌زدگی است. حالا که بحث به این جا رسید، بگذارید از دوستان روزنامه‌نگار خود هم گلایه‌ای بکنم و بگویم این تخم لق را که اصل و اساس بدبختی این سرزمین زیر سر چپ‌ها بوده، دوستان و همکاران من توی دهان این جماعت شکسته‌اند؛ وگرنه شومن‌های قر تو کم فروونه را به چه به این حرف‌ها؟ آن روزها که دوستان روزنامه‌نگار من هر نوع عدالتخواهی و حق‌طلبی‌ای را به جریان چپ نسبت می‌دادند، باید فکر این روزها را هم می‌کردند که حرف‌هایشان چنان به ابتدال کشیده خواهد شد که سالومه و پیروان این متفکر بزرگ مشرق‌زمین، ممکن است چه بلایی سر این حرف‌ها بیاورند. باید فکر این روزها را می‌کردند که روزی روزگاری از راه برسد که مجری لوس شبکه فارسی‌زبان که از خوانند دو خط از آثار همان چپ‌های بخت‌برگشته عاجز است، شاملو و شیرین دانشور را به نادانی متهم کند! این روزها دشنام‌دادن به چپ‌ها، سکه رایج بازار است. هرکس می‌خواهد فضل و دانایی‌اش را به رخ بکشد و با بدویبراه گفتن به چپ‌ها، سعی در اثبات خود دارد؛ ملتی که نخواهد سهم خودش را در وضع موجود بپذیرد، چاره‌ای ندارد که روزی به راست فحش بدهد و روزی به چپ تا بر دامن کبریا نشیند کرد. البته این نیز بگذرد و دوران سستیزی با چپ نیز به‌زودی به‌سر خواهد آمد و عده دیگری به‌جای متهم خواهند نشست، اما تا آن روز چه استعدادها و انرژی‌هایی که در این راه هبا و هدر خواهد شد. مخلص کلام این که: دوستان روزنامه‌نگار من اگر چه همانند سال‌های قبل حرف‌هایشان خریدار ندارد و فعلاً مرجعیت فکری و فرهنگی به‌دست سالومه و سالومه‌ها افتاده است، اما به کفاره آن جریان چپ‌ستیزانه‌ای که به‌راه انداخته‌اند، بد نیست که کمی جانب انصاف را رعایت کنند و دست‌کم از این به‌بعد با احتیاط بیشتری در این باره سخن بگویند.

۲۴ ساعت
24 HOURS

hammihanmedia@gmail.com
@Hammihanonline

تلفن روابط عمومی: ۰۰۵۴۹۳۸۸۷۳ • تحریریه: ۰۰۵۴۹۳۸۸۷۳ • آگهی‌ها: ۰۰۵۴۹۳۸۸۷۳ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸
لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • تلفن چاپخانه: ۰۰۵۴۹۳۸۸۷۳ • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۰۵۴۹۳۸۸۷۳

مأموریت دشوار

توسعه شبکه 5G در ایران چه اهمیتی دارد و پیشبرد آن با چه چالش‌هایی مواجه است؟

امیرا حسینی
خبرنگار گروه فناوری

یکی از عواملی که سبب شد در سال‌های ابتدایی دهه ۹۰ شمسی، اکوسیستم نوآوری پا بگیرد، افزایش چشمگیر ضریب نفوذ اینترنت پهن‌بند در کشور بود. چنان‌که گفته می‌شود این ضریب از ۷٫۶ درصد در سال ۱۳۹۲ به ۱۲۷ درصد در پایان سال ۱۴۰۰ رسید. کم‌سوی‌کارهایی که در آن زمان شکل گرفتند و در حال حاضر خدمات و محصولاتی ارائه می‌دهند که هدفشان افزایش کیفیت زندگی افراد است، در چنین بستری رشد کردند. اما این توسعه زیرساختی نه‌تنها در سال‌های پس از آن پایدار نماند، بلکه گسترش سطح فیلترینگ در کشور سبب شد تا صورت مسئله‌ها تغییر کنند و توجه از روی توسعه زیرساخت‌های اینترنت معطوف به درگیری‌های جناحی بر سر اینترنت آزاد و مشکلات استفاده از فیلترشکن توسط عامه مردم شود. جهان با سرعتی عجیب‌انگیز به سوی فناوری‌های نوین حرکت می‌کند و دولت‌ها زیرساخت‌های متناسب با آن را برای بخش خصوصی توسعه می‌دهند، اما به نظر می‌رسد با روندی که در کشور وجود دارد، ایران سهمی از این جهان جدید نخواهد داشت.

چه چالش‌هایی وجود دارد؟

یکی از مهم‌ترین وظایف حاکمیت برای جا نماندن از روند رشد جهانی، توسعه فناوری 5G در ایران است. از طرفی تحریم‌های بین‌المللی دسترسی ایران را به تجهیزات این فناوری پیشرفته محروم و تأمین تجهیزات را با دشواری جدی مواجه کرده است؛ از سویی دیگر به نظر می‌رسد عزمی جدی برای انجام این مهم در کشور وجود نداشته باشد.

5G نسل پنجم فناوری ارتباطات بی‌سیم است که سرعت، ظرفیت و تأخیر بسیار کمتری نسبت به نسل‌های قبلی ارائه می‌دهد. سرعت بالای 5G، امکان دانلود و آپلود سریع فایل‌ها، بخش ویدئوهای با کیفیت بالا و تجربه واقعیت مجازی و افزوده را فراهم می‌کند. تأخیر کم نسل پنجم فناوری ارتباطات بی‌سیم نسبت به نسل‌های پیشین، در توسعه اتومبیل‌های خودران، جراحی از راه دور و بازی‌های آنلاین تأثیر دارد و ظرفیت بالای آن، این امکان را فراهم می‌کند که تعداد بیشتری دستگاه به شبکه متصل شوند و از این حیث، نقشی کلیدی در توسعه شهرهای هوشمند و اینترنت اشیاء (IoT) ایفا می‌کند. 5G برای عملکرد بهینه به طیف فرکانسی خاصی نیاز دارد. این طیف به سه دسته اصلی تقسیم می‌شود. در فرکانس‌های پایین پوشش گسترده است، اما سرعت کمتری به‌دست می‌دهد؛ فرکانس‌های میانی ترکیبی از پوشش و سرعت مناسب را ارائه می‌دهند و فرکانس‌های بالا با سرعت بسیار بالا دارند، اما پوشش محدودی ایجاد کرده و به موانع حساس هستند. در ایران مدیریت این طیف فرکانسی با چالش‌هایی مواجه است. برای دستیابی به سرعت و ظرفیت بالا در نسل پنجم، به زیرساخت‌های فیبر نوری گسترده و ایستگاه‌های پایه متعدد نیاز است و سرمایه‌گذاری‌های ویژه‌ای را در جهت ارتقاء و توسعه زیرساخت‌های ارتباطی می‌طلبد. به‌دلیل استفاده از فرکانس‌های بالا، 5G به تعداد بیشتری ایستگاه پایه نسبت به نسل‌های قبلی نیازمند است و نصب و راه‌اندازی این ایستگاه‌ها، به‌ویژه در مناطق شهری پرتراکم، چالش‌های فنی و لجستیکی خاص خود را دارد.

توسعه 5G بدون فیبر نوری ممکن نیست

لازمه حضور گسترده 5G در ایران، توسعه فیبر نوری در کشور است. فیبر نوری، یک فناوری انتقال داده است که از رشته‌های نازک شیشه‌ای پلاستیک

برای انتقال نور استفاده می‌کند و بدین ترتیب امکان انتقال داده‌ها با سرعت بسیار بالا و در مسافت‌های طولانی را فراهم می‌سازد. استفاده از فیبر نوری به‌جای کابل‌های مسی، به‌معنای دستیابی به سرعت بالاتر، پهنای باند بسیار بیشتر، مقاومت بالاتر در برابر تداخل و هک شدن است. فیبر نوری به‌عنوان ستون فقرات شبکه 5G عمل می‌کند و انتقال داده‌ها بین ایستگاه‌های پایه و مراکز داده، ممکن می‌شود. چنان‌که بدون فیبر نوری، ارائه کامل قابلیت‌های 5G امکان‌پذیر نیست. در واقع فیبر نوری 5G مکمل یکدیگرند؛ 5G سرعت بی‌سیم را فراهم می‌کند، در حالی که فیبر نوری سرعت و ظرفیت لازم برای پشتیبانی از این سرعت بی‌سیم را در اختیار شبکه قرار می‌دهد.

بر این اساس، فیبر نوری و اینترنت 5G به یکدیگر وابسته‌اند و برای داشتن اینترنت 5G پرسرعت و قابل اعتماد نیاز است تا زیرساخت‌های فیبر نوری به‌درستی ایجاد شوند.

هر چند گفته می‌شود در دولت سیزدهم پوشش فیبر نوری از ۹۰۰ هزار خانوار به ۸ میلیون رسیده و تعداد مشترکان مبنی بر فیبر نوری نیز از ۲۸۰ هزار در ابتدای دولت به نزدیک به ۵۹۰ هزار مشترک افزایش یافته، اما به‌نظر می‌رسد نتیجه محسوسی در سرعت و کیفیت اینترنت به‌دندان نداشته باشد.

اصلاح دیدگاه در اولویت است

چنان‌که گفته شد، کشور برای فعالیت در لبه فناوری، نیازمند توسعه شبکه 5G و فیبر نوری است. با وجود آن که بخش خصوصی در حال حاضر با مشکلات عدیده‌ای دست‌وپنجه نرم می‌کند و مهاجرت متخصصان داخلی، بحران یافتن نیروی کار متخصص را برایشان ایجاد کرده، اما می‌توان امیدوار بود که با توسعه زیرساخت‌ها، این بخش دست به کار شده و در زمینه فناوری‌های پیشرفته دست به نوآوری بزند. کم‌اینکه در دهه ۹۰ شمسی نیز، تأمین زیرساخت‌های مورد نیاز توانست تحولی در کشور ایجاد کند و بخش خصوصی به‌مرور سهم اقتصاد دیجیتال را از تولید ناخالص داخلی افزایش داد. به‌طوری‌که گفته می‌شود در حال حاضر این سهم در حدود ۷ تا ۸ درصد است.

استفاده نکردن از ظرفیت‌های موجود برای توسعه اقتصادی، خصوصاً در بخش فناوری که تمرکز جهان را به خود معطوف داشته، مانند قطعه‌ای دومینو عمل می‌کند؛ چنانچه تولید و فناوری به‌دلیل محدودیت‌های زیرساختی اینتر بمانند، فرصت‌های درآمدزایی موزای مانند واسطه‌گری بروز و ظهور می‌یابند و جا برای نوآوری روزبه‌روز تنگ‌تر می‌شود. نوآوری‌ای که می‌تواند در زمانه‌ای که کشور با بحران آبی مواجه است، به هوشمندسازی کشاورزی بینجامد. به‌عنوان مثال، 5G امکان نظارت بر شرایط آب‌وهوایی، رطوبت خاک و سلامت محصولات را فراهم و به کشاورزان کمک می‌کند تا بهره‌وری را افزایش و مصرف آب را کاهش دهند و محصولات باکیفیت‌تری تولید کنند. یا در وضعیتی که صنایع تولیدی ما با مسئله بهیچ‌گونه دست‌وپنجه نرم می‌کنند، 5G امکان اتوماسیون بیشتر فرآیندهای تولید، نظارت بر کیفیت محصولات و بهبود بهره‌وری را فراهم می‌سازد؛ چیزی که برای توسعه کارخانه‌های هوشمند و افزایش رقابت‌پذیری صنایع تولیدی ضروری است.

البته همه چیز به توسعه شبکه 5G و فیبر نوری وابسته نیست. بدون اصلاح دیدگاه‌هایی که ارزشی برای فرصت‌های فناورانه قائل نیستند و با فیلترینگ گسترده، حقوق شهروندی افراد را پایمال می‌کنند، نمی‌توان به یک توسعه همه‌جانبه دست یافت. باید در نظر داشت که صرفاً تصد چنین توسعه‌ای در اکثر مواقع، خارج از توان فنی و عملیاتی یک کشور است و کشورهای گوناگون در تعامل و همکاری با یکدیگر، پروژه‌های این چنینی را پیش می‌برند. چیزی که به‌دلیل تحریم‌های بین‌المللی تا حد زیادی از آن محروم هستیم.

چهره

سالمرگ صدای مخملی موسیقی ایران

امروز سالگرد درگذشت غلامحسین بنان، یکی از برجسته‌ترین چهره‌های موسیقی سنتی کشور است. او در تهران و در خانواده‌ای موسیقی دوست به دنیا آمد. بنان با صدای خاص و تسلط بی‌نظیرش بر تکنیک‌های آواز ایرانی، یکی از نمادهای موسیقی کلاسیک ایران است. او در ابتدای دهه ۱۳۲۰ فعالیت خود را در رادیو ایران آغاز کرد و در دهه‌های بعد در برنامه‌های محبوب آن روزها یعنی «گل‌های رنگارنگ»، «گل‌های جاویدان» و «پرگ سبزه» حضور فعالانه داشت. بنان جز اینکه استاد آواز هنرستان موسیقی ملی بود، دوره‌ای نیز رئیس شش‌سوی موسیقی رادیو شد. ویژگی صدای بنان، زیر و بم‌ها و تحریرهای صدای اوست. برخی بنان را بزرگ‌ترین اجراکننده سبک وزیری-خالقی می‌دانند. او در دوران فعالیت‌اش آثار متعددی خلق کرد و با هنرمندان و آهنگسازان زیادی کار کرد. از جمله آثار ماندگار او «ایران ای سرای امید» و ترانه‌های «بهار دلنشین» و «الیه ناز» است. غلامحسین بنان، هشتم اسفندماه ۱۳۶۴ درگذشت و در امام‌زاده طاهر کرج به خاک سپرده شد.

کتابخانه

انسان سالم جامعه‌ای بیمار

رمان «اولگر آبالا» نوشته سرای شاهین، با ترجمه مژده الفت در ۲۰۸ صفحه و با قیمت ۱۵۰ هزار تومان توسط نشر برج منتشر شد. فریدون آنداج، منتقد و روزنامه‌نگار در تمجید از این رمان نوشته است: «مسئله رمان «سرای شاهین» فقط خشونت علیه زنان نیست؛ گرفتن نبض یک جامعه بیمار است. داستان اولگر، داستان ترکیه است. نویسنده با گرفتن آینه‌ای در برابر خانه، خانواده و جامعه نشان می‌دهد که انسان سالم جامعه‌ای بیمار بودن، بسیار سخت است.» اولگر زنی است منحصر به فرد و بسیار آشنا. زنی که از شوهرش خشونت دیده اما در نبود گریزگاهی برای نجات، سال‌ها این آزار را تحمل کرده است اما در نهایت شبی از خانه بیرون می‌زند و دست‌آخر از بی‌پناهی به بیمارستانی پناه می‌برد. او برای جاگیر شدن، شغلی هم در آن جا برای خودش دست‌وپا می‌کند؛ می‌شود همراه بیماران تنها و بی‌کس. اولگر باور دارد آن که می‌گرید، یک درد دارد و آن که می‌خندد، هزار درد. او از شوخ‌طبعی‌اش به‌عنوان مکانیسم دفاعی برای دوام آوردن، کمک می‌گیرد.

اولگر آبالا
نویسنده:
سرای شاهین
مترجم:
مژده الفت

انتشارات: نشر برج
گریزگاهی برای نجات، سال‌ها این آزار را تحمل کرده است اما در نهایت شبی از خانه بیرون می‌زند و دست‌آخر از بی‌پناهی به بیمارستانی پناه می‌برد. او برای جاگیر شدن، شغلی هم در آن جا برای خودش دست‌وپا می‌کند؛ می‌شود همراه بیماران تنها و بی‌کس. اولگر باور دارد آن که می‌گرید، یک درد دارد و آن که می‌خندد، هزار درد. او از شوخ‌طبعی‌اش به‌عنوان مکانیسم دفاعی برای دوام آوردن، کمک می‌گیرد.

تاریخ

سوء قصد به محمدعلی شاه قاجار

بعد از ظهر هشتم اسفندماه ۱۲۸۶، اتومبیل محمدعلی شاه که به قصد تفریح عازم دوشان تپه بود، مورد سوء قصد مخالفان قرار گرفت. در این حادثه به شاه آسیبی نرسید؛ زیرا او نه در آن اتومبیل که در کالسکه پشت‌سر حضور داشت. این سوء قصد زمانی صورت گرفت که شاه دست دوستی به‌سوی مشروطه‌خواهان دراز کرده بود. او در اوایل محرم در مورد مشروطه‌خواه‌بودنش برای علمای نجف، تلگرافی مخابره کرد. آنها نیز در نیمه‌محرم، تلگرافی مبنی بر تشکر از مساعدت شاه با مشروطه ارسال کردند. اقدام دیگر محمدعلی شاه، درست روز قبیل از ترورش صورت گرفت که او از وکلای مجلس قدردانی و اعلام کرد روز افتتاح مجلس رسماً در آنجا حاضر خواهد شد. فرانت دستخط شاه، همه وکلای مجلس را به تحسین واداشت. با این تفاسیر جدا از محکومیت اخلاقی خشونت، حتی از نظر سیاسی نیز هیچ دلیل موجهی برای این ترور وجود نداشت. حیدرخان عموآوغلی و همفکرانش، اظهار دوستی شاه را فریبکارانه و موقتی می‌دانستند، بنابراین دست به این کنش خطا زدند؛ عملیاتی ناکام که نتیجه‌ای جز شکرآب شدن رابطه شاه با مشروطه‌خواهان نداشت.